

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 19 de desembre del 2005 el Sr. R.M.F. va formular demanda contra la Sra. M.C.F. en reclamació de la suma de 823,32 euros, argumentant que la defenent mentre havia conviscut maritalment amb ell havia fet despeses amb la seva tarja de crèdit i sense el seu consentiment per un import de 618,98 euros i que els 204,34 euros restants els havia hagut de pagar ell per les multes per infraccions de tràfic comeses per la Sra. M.C.F. al conduir, també sense permís, el seu vehicle.

II.- La Sra. M.C.F. va comparèixer davant l'Hble. Batlle contestant verbalment la demanda i afirmant que sempre havia actuat amb el consentiment del Sr. Fernandes i que en virtut d'aquest consentiment sols havia gastat 360 euros, sense que mai se li hagués imposat cap multa al conduir el vehicle del demandant.

III.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 29 de juny del 2007 desestimant la demanda formulada i imposant les costes del procediment a la part demandant.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. R.M.F. i, pels arguments recollits en

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

les seves conclusions, demana la seva revocació i l'estimació íntegra de la demanda.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Com a greuges contra la decisió de la Sentència d'instància argumenta el recurrent la defectuosa aplicació de les normes procedents, ja que entén que l'actuació de la Sra. M.C.F. és constitutiva d'un delictes d'apropiació indeguda de la targeta de crèdit d'un altre persona tipificat en l'article 243 del Codi Penal, actuació que la demandada ha reconegut, i l'errònia apreciació de la prova que fa l'Hble. Batlle i que el porta a desestimar la demanda.

Malgrat els arguments del recurrent, de les proves que consten a les actuacions no es dedueix que la defenent actués sense consentiment de la persona que en aquell moment era la seva parella i amb la qual vivia, sinó més aviat el contrari, raó per la qual no es pot estimar que la defenent hagi incorregut en responsabilitat penal, ni civil. La Sra. M.C.F. en les seves declaracions afirma textualment "que sempre ha tingut el seu consentiment, deixant-li la part agent la seva tarja així com el seu DNI per no tenir problemes al moment del pagament a la Botiga" i l'únic que manifesta és que, en tot cas i amb consentiment, va gastar sols 360 euros amb la tarja del Sr. Fernandes. D'altra banda, no és creïble que, si realment el recurrent no va consentir l'ús de la seva targeta per la seva parella, no actués protegint aquest document quan va rebre factures de l'òptica, quan ell diu que no necessita ulleres, o tabac, quan no fuma, i que esperés un any a fer la reclamació, quan evidentment ja s'havia trencat la relació.

Tampoc es pot defensar que les sumes que va gastar la Sra. M.C.F. del compte corrent del recurrent no es podien entendre en cap cas com la seva contribució a les despeses de la parella i li han de ser retornades, ja que responien a una causa il·lícita, perquè avui dia no es pot dir que la convivència d'una parella en condicions assimilables al matrimoni es pugui considerar il·lícita quan la mateixa llei la contempla i la regula.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

II.- Pel que fa a les multes de trànsit que el demandant afirma que se li van imposar a la defenent quan conduïa el seu cotxe sense consentiment, tampoc es poden admetre els arguments de la recurrent, en quan el consentiment per conduir el vehicle de la parella sentimental s'ha de presumir i les multes que al·lega el recurrent no s'ha provat que existissin o que fossin imputables a la defenent.

III.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes d'aquesta alçada a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Sr. R.M.F. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció Civil, en data 29 de juny del 2007, que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-